

Educația caracterului la grădiniță

**CE?
CÂND?
UNDE?
CUM?**

**FORMAREA ȘI DEZVOLTAREA TRĂSĂTURILOR DE
CARACTER ÎN RÂNDUL PREȘCOLARILOR**

**Auxiliar curricular pentru educatoare
Sfaturi utile pentru părinți**

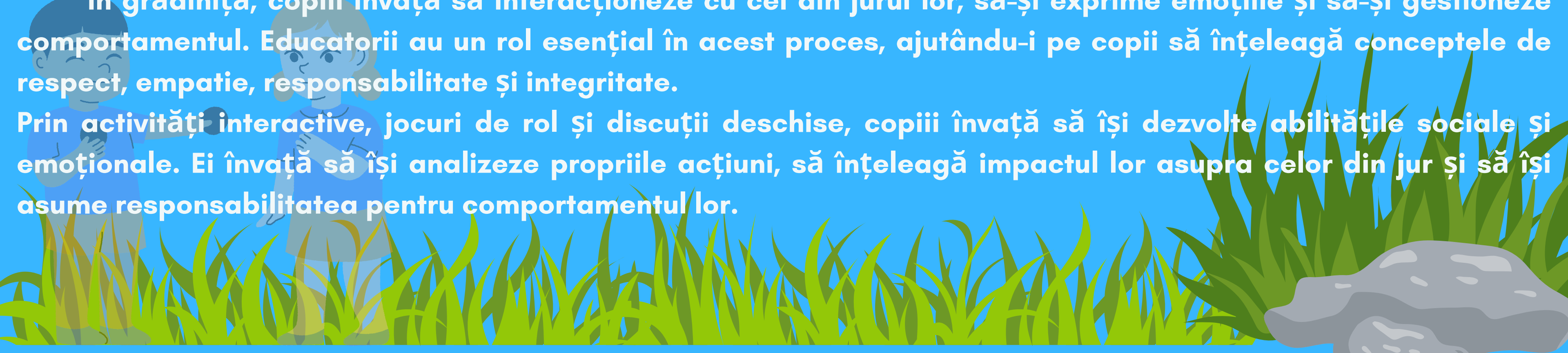

Educația caracterului la grădiniță

Educația caracterului la grădiniță este un aspect crucial în formarea personalității copiilor și în pregătirea lor pentru viața de adult. Deși mulți părinți se concentrează pe dezvoltarea abilităților academice ale copilului lor, este la fel de important să acordăm atenție educației caracterului și valorilor morale.

În grădiniță, copiii învață să interacționeze cu cei din jurul lor, să-și exprime emoțiile și să-și gestioneze comportamentul. Educatorii au un rol esențial în acest proces, ajutându-i pe copii să înțeleagă conceptele de respect, empatie, responsabilitate și integritate.

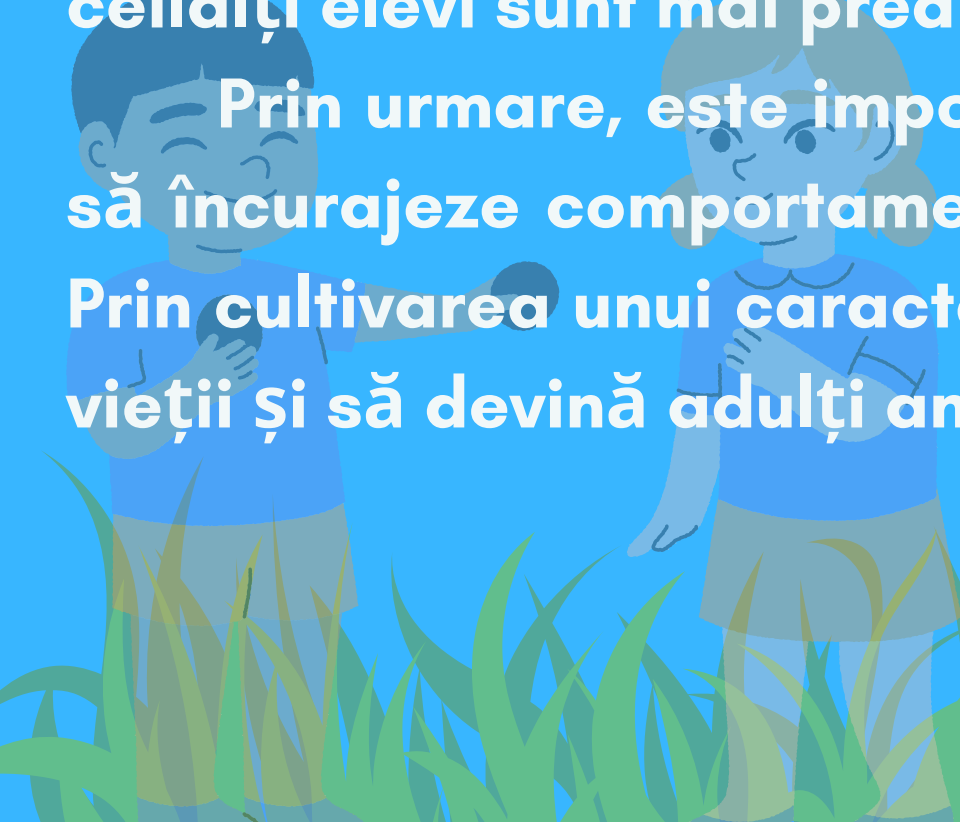
Prin activități interactive, jocuri de rol și discuții deschise, copiii învață să își dezvolte abilitățile sociale și emoționale. Ei învață să își analizeze propriile acțiuni, să înțeleagă impactul lor asupra celor din jur și să își asume responsabilitatea pentru comportamentul lor.

Educația caracterului la grădiniță

Pe lângă dezvoltarea abilităților sociale, educarea caracterului la grădiniță are și un impact pozitiv asupra învățării academice a copiilor. Copiii care au o bază solidă în valorile morale și care știu să coopereze cu ceilalți elevi sunt mai predispuși să aibă succes în școală.

Prin urmare, este important ca grădinițele să acorde o atenție deosebită dezvoltării caracterului copiilor, să încurajeze comportamentele pozitive și să îi îndrume pe aceștia către o viață echilibrată și responsabilă. Prin cultivarea unui caracter puternic și valorilor morale solide, copiii vor fi pregătiți să facă față provocărilor vieții și să devină adulți angajați și responsabili în comunitatea lor.

CE
educăm?

GENEROZITATEA

„Să-ți dai seama că tu ești doar un garant a tot ceea ce ai și să folosești orice mijloc în scopurile cele mai bune.”

Sursa: <https://characterfirst.ro/49-trasaturi-de-caracter/>

GENEROZITATEA

Creând o punte de legătură între educarea caracterului și formarea inteligenței emoționale la vârste fragede, educarea generozității poate reprezenta o parte esențială în dezvoltarea empatiei în rândul preșcolarilor. Este un mod prin care cei mici învață să se pună în locul altora și să simtă bucuria de a face un gest bun – un exercitiu de imaginație prin care încearcă să identifice emoțiile celorlalți și să reacționeze adecvat în funcție de situație.

Dezvoltarea generozității în rândul preșcolarilor este importantă pentru formarea unor valori pozitive și a unui caracter empatic. Învățând copiii să împartă și să fie generoși, aceștia învață încă de mici să aprecieze importanța ajutorului și a grijii față de ceilalți.

Aceste abilități îi pregătesc pentru relații interpersonale sănătoase și contribuie la construirea unei societăți mai empatice și, poate, mai unite.

Generozitatea reprezintă acea trăsătură de caracter care se manifestă prin obișnuința de a dăruia diferite bunuri de natură materială sau financiară, hrană, medicamente etc. fără a primi ceva în schimb. Totodată, aceasta se manifestă și prin a oferi o mână de ajutor sau chiar un sfat, o îmbrățișare unei persoane triste și neajutorate. Generozitatea se educă atât la grădiniță, cât și acasă, în familie.

- **ÎN FAMILIE**

Copiii învață valorile morale privind adulții din preajma lor. Este deja dovedit științific faptul că, dăruind, îți crești respectul și încrederea în propria persoană. Prin participarea efectivă la acțiuni de caritate, copiii înțeleg că au puterea de a face lucruri frumoase și pozitive. Părinții care își încurajează copiii să practice generozitatea și participă alături de ei la astfel de acțiuni filantropice reușesc nu doar să dezvolte o strânsă relație de prietenie alături de copiii lor, dar și să câștige respectul și stima copiilor lor.

GENEROZITATEA

ÎN FAMILIE - Sfaturi pentru părinți

- Oferă-i copilului un model de comportament moral.
- Extinde sfera de preocupări a copilului.
- Du-ți copilul în vizită la bunici.
- Confectionează mici decorațiuni împreună cu copilul, reprezentând cadouri pentru ceilalți.
- Încurajează-l să dăruiască și altora din ce are el.
- Învăță-l pe copil să gândească independent.
- Oferă copilului ocazia să fie generos și recunoscător.
- Încurajează-l pe copil să se joace cu copiii din familiile cu mai puține posibilități.
- Citește-i copilului tău povești despre cum generozitatea ajută oameni.
- Învăță copilul să respecte și să îngrijească mediul înconjurător

Sursa: <https://tabaradevara.ro/generozitatea-la-copii/>

- **LA GRĂDINIȚĂ**

Exercițiul generozității se învață în grădiniță prin grija doamnelor educatoare, dar și întregului personal nedidactic și auxiliar. Generozitatea reprezintă un fel de măsură de siguranță pentru relațiile sociale, „măsură de siguranță” de care copiii, încă de la grădiniță se folosesc când, alături de replicile „Bună ziua! Eu mă numesc Miruna! Vrei să fim prietene?”, adăugăm și oferta „Îți ofer păpușa mea Barbie. Îmi dai și tu păpușa ta Sindy?”. Sunt primii pași spre învățarea generozității, iar aceasta se întâmplă de obicei în momentul în care conștientizăm cum a dăruia fără vreun interes anume este una dintre cele mai calde și minunate experiențe pe care ființa umană are privilegiul să o trăiască.

Iată câteva sugestii de activități prin care se demonstrează învățarea generozității la grădiniță:

CUM
educăm?

GENEROZITATEA

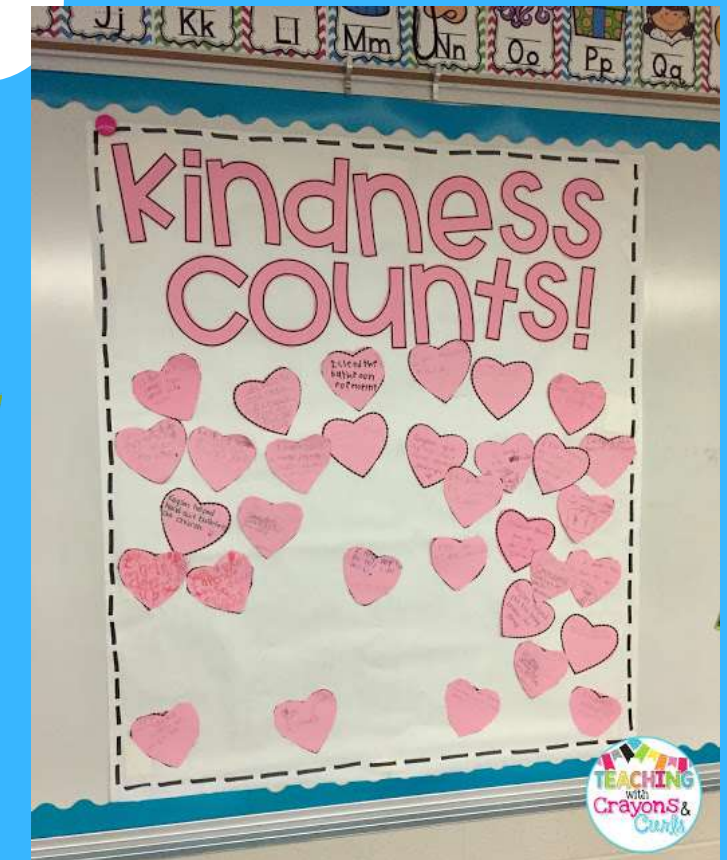
LA GRĂDINIȚĂ - modele de activități

1. Provocarea de a fi generos

Această metodă presupune colaborarea grădiniței cu familia, întrucât sarcinile de lucru sunt efectuate, în cea mai mare parte a timpului, acasă, fiind nevoie de participarea părintelui. Este nevoie de câteva bilețele colorate pe care copilul va reprezenta, prin desen, fapta de generozitate pe care a realizat-o în familie sau în alt mediu, în afara spațiului școlar. Părintele poate să noteze câteva cuvinte pe bilețel, iar elevul va aduce bilețelul la grădiniță.

În sala de grupă este amenajat un spațiu - tablă magnetică de dimensiuni mari- pe care copiii aplică zilnic, pe parcursul a câteva zile, bilețele pe care au desenat faptele lor bune. Educatoarea va discuta cu fiecare copil comportamentul lor generos, accentuând faptul că acesta trebuie exersat în fiecare zi, în orice mediu s-ar afla.

Activitatea se poate aplica și la clasa de elevi, aceștia putând nota singuri pe bilețele faptele lor generoase.

LA GRĂDINIȚĂ - modele de activități

2. Povestea celor trei fluturași

Educatoarea redă povestea copiilor, pe baza imaginilor, utilizând o intonație adecvată. La finalul poveștii sunt purtate discuții cu copiii pe marginea textului, *Povestea celor trei fluturași* fiind o poveste de la care pot să pornească discuții de la simplu la complex, evidențiindu-se componentele dezvoltării socio-emoționale și trăsăturile de caracter: empatie, generozitate, prietenie. Se pot confecționa personajele poveștii din materiale plăcute de copii, iar apoi se poate recurge la teatru de păpuși sau chiar dramatizare, în funcție de nivelul de vârstă al copiilor.

Sursa: <https://machetedidactice.com/2023/03/21/cu-fluturasii-despre-empatie-darnicie-si-generozitate/>

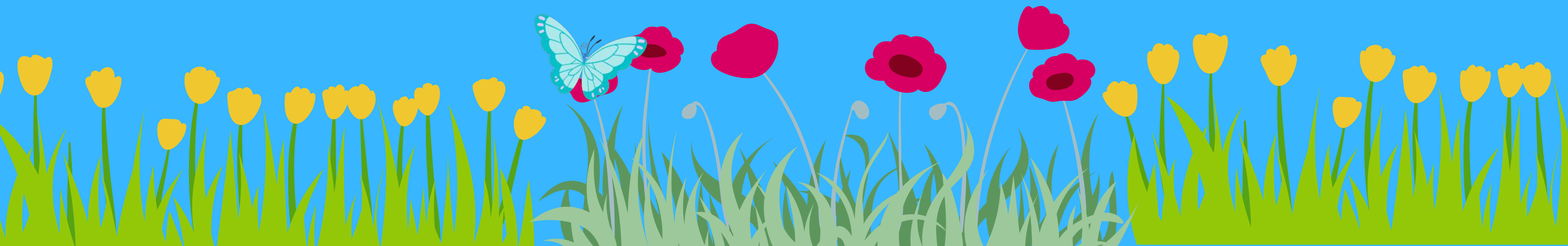
CE
educăm?

IERTAREA

A-mi șterge din minte greșelile celor ce mi-au făcut un rău și a nu păstra ranchiună

Sursa: <https://characterfirst.ro/49-trasaturi-de-caracter/>

CE
educăm?

IERTAREA

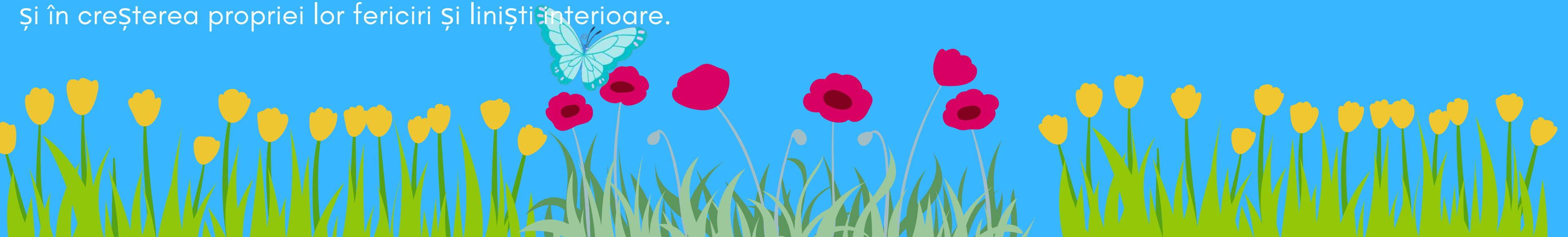
La vârsta preșcolară, iertarea, la fel ca generozitatea, se educă prin exemple practice și discuții despre importanța de a-ți cere scuze și a ierta. Este importantă pentru dezvoltarea abilităților sociale și a relațiilor sănătoase dintre copii. Contextele în care este practică iertarea sunt, de obicei, legate de conflictele dintre copii, dar putem să recurgem la metode aplicabile în activitățile de grup care promovează empatia și înțelegerea reciprocă.

Ce înseamnă iertarea, de fapt? Trebuie să punem accentul, în exercițiul pentru dezvoltarea iertării practicat cu copiii, pe renunțarea la resentimente și acceptarea greșelilor sau a rănilor provocate de alții, prin eliberarea de furie și resentimente. Mai este necesar să le explicăm celor mici, pe înțelesul lor, că iertarea este un act de compasiune atât pentru cel care iartă, cât și pentru cel care este iertat.

La grădiniță, educatoarele pot să promoveze învățarea iertării prin exemple practice și prin activități care să îi încurajeze pe copii să își exprime și să își gestioneze emoțiile într-un mod sănătos. Copiii pot fi invitați să discute despre sentimentele lor, să identifice situațiile în care au greșit sau au fost răniți, și să găsească soluții pentru a ierta și a merge mai departe.

De asemenea, copiii pot învăța despre iertare prin povești și jocuri care să le ofere exemple concrete de comportamente pozitive. Educatoarele pot să le vorbească despre importanța iertării în construirea relațiilor sănătoase și în creșterea propriei lor fericiri și liniști interioare.

CE
educăm?

IERTAREA

Învățarea iertării la grădiniță poate avea un impact pozitiv asupra dezvoltării emoționale, sociale și relaționale a copiilor, învățându-i să gestioneze conflictele într-un mod constructiv, să își dezvolte empatia și să își cultive înțelegerea și toleranța față de ceilalți.

Prin promovarea iertării ca virtute esențială încă de la vârste fragede, copiii pot să învețe să vadă partea pozitivă din orice situație dificilă, să își asume responsabilitatea pentru acțiunile lor și să își cultive o atitudine de deschidere și acceptare față de ceilalți. Educația iertării la grădiniță contribuie la formarea unor adulți echilibrați, empatici și înțelegători, care să fie capabili să construiască relații armonioase și să trăiască în pace și înțelegere cu ceilalți.

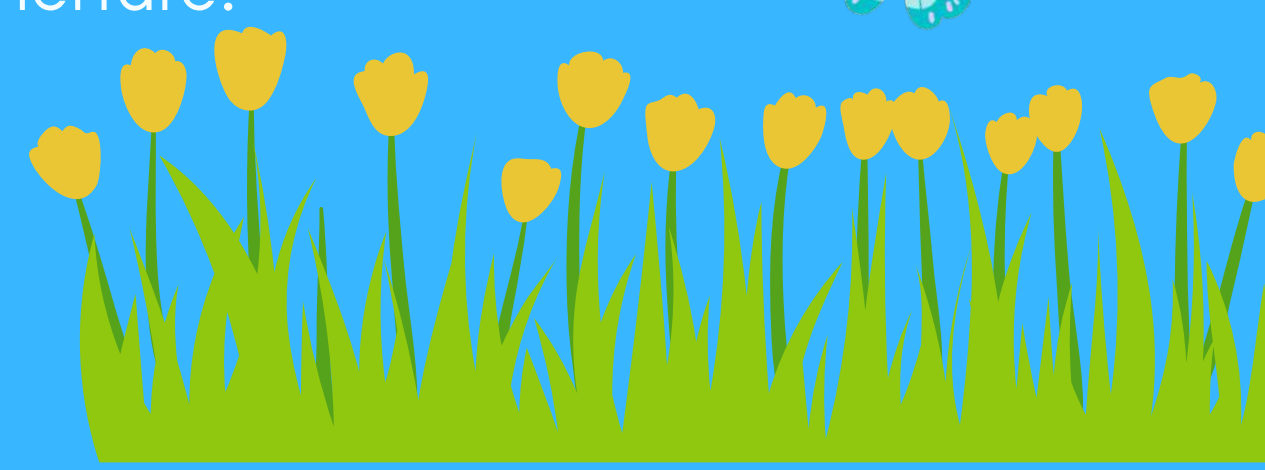
UNDE/
CUM
educăm?

IERTAREA

ÎN FAMILIE - Sfaturi pentru părinți

Întrucât părerea sinceră de rău poate să conducă la o scădere a sentimentului de furie sau a resentimentelor, astfel având loc o îmbunătățire a relațiilor interpersonale, este important ca atunci când îi învățăm pe copii să-și ceară iertare, să avem o atitudine calmă cu ajutorul căreia dorim să ne conectăm la emoțiile pe care copilul le trăiește în acel moment (furie, frică, rușine, tristețe etc.), trecând ulterior la dezvoltarea abilităților empatice. O abordare bazată pe țipete, bruscare etc. din partea adultului îi învață pe cei mici doar să se conformeze, de frică, unor ritualuri sociale, pentru ca apoi să-și poată relua activitatea/joaca. Copiii vor învăța astfel, mecanic, faptul că orice faptă neconformă regulilor impuse de familie va fi trecută cu vederea dacă își vor cere iertare.

UNDE/
CUM
educăm?

IERTAREA

ÎN FAMILIE - Sfaturi pentru părinți

Ce pot face părinții astfel încât copiii să învețe să își ceară scuze? Iată mai jos o listă cu câteva dintre cele mai importante strategii:

- **Ajutați copilul să realizeze ce s-a întâmplat.**

Sunt cazuri când cel mic nu înțelege ce a greșit. Pentru adult este foarte clar că fapta copilului a fost una greșită, care a provocat suferință altcuiva, însă pentru copil ar fi reprezentat o normalitate (lovirea fratelui, de exemplu). Copilul va justifica prin a susține că a fost doar un accident, că vina nu îi aparține, lucru care poate fi o modalitate de a se abate de la asumarea responsabilității. În acest caz trebuie să îi explicăm copilului gravitatea fetei sale, legătura corectă cauză-efect, explicații oferite pe un ton calm, dar ferm; mai mult, atunci când își cer scuze, trebuie să recunoască verbal greșeala pe care au făcut-o.

UNDE/
CUM
educăm?

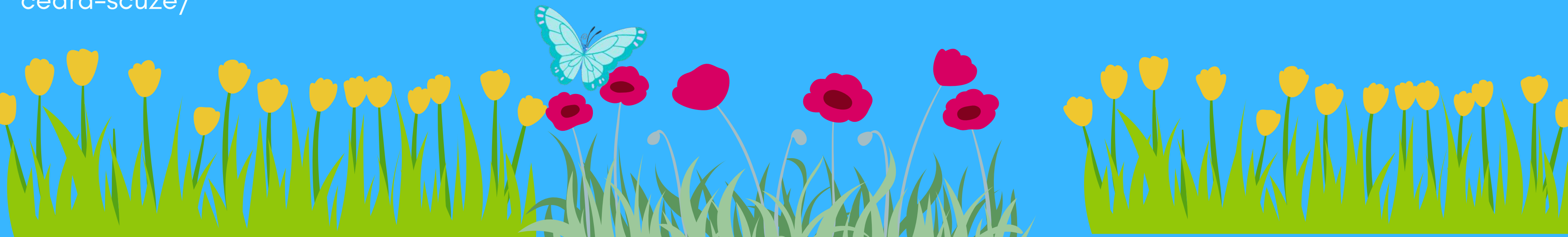

IERTAREA

ÎN FAMILIE - Sfaturi pentru părinți

- Învățați copilul să își asume responsabilitatea propriilor acțiuni
- Ghidați copilul pentru a evita repetarea aceluiași greșeli.
- Identificați circumstanțele ce pot determina comportamentul nedorit.

Sursa: <https://copiisinguriacasa.ro/pentru-parinti/ce-poti-face-pentru-copil/cum-ii-putem-invata-pe-copii-sa-isi-ceara-scuze/>

UNDE/
CUM
educăm?

LA GRĂDINIȚĂ

IERTAREA

1. Eu (îmi) voi...

Această activitate implică realizarea unei liste de dorințe care încep cu cuvintele „Eu voi...”. Accentul cade pe concentrarea copiilor asupra lucrurilor care îi vor ajuta să învețe despre dragoste, iertare și acceptare. Această activitate poate fi folosită în situații specifice în care copilului îi este dificil să ierte un prieten de joacă sau poate fi folosită, de asemenea, ca o activitate de grup care consolidează importanța înțelegerii, de către copii, a altor copii care au făcut greșeli și vor să-și ceară iertare. Iată câteva exemple:

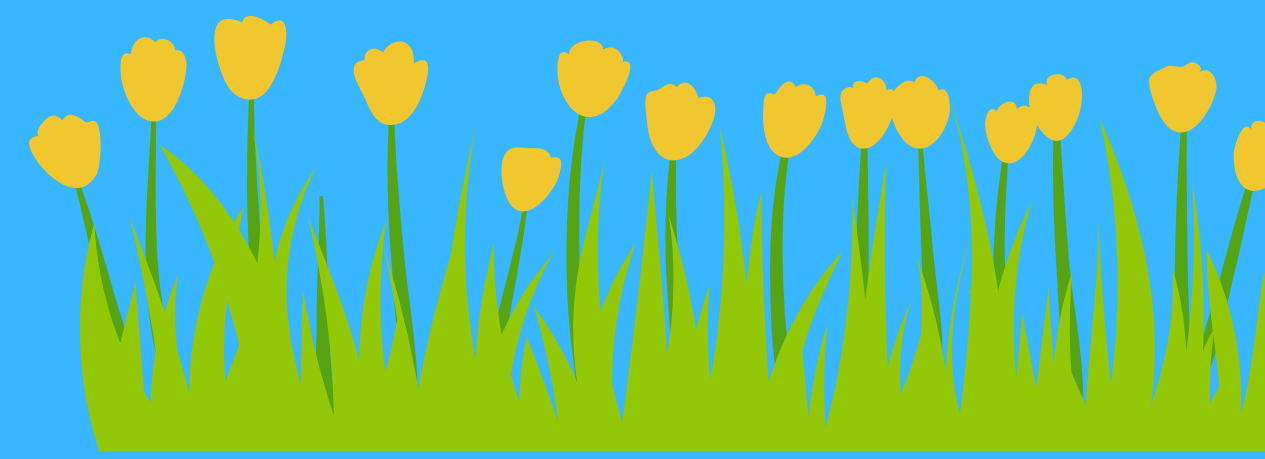
„Îmi voi aminti că nimeni nu este perfect.”

„Îmi voi aminti că toți facem greșeli.”

„Îmi voi aminti că uneori am nevoie să fiu iertat.”

„Voi ierta copiii/oamenii care m-au supărat.”

„Îmi voi ierta prietenul care nu și-a cerut iertare.”

UNDE/
CUM
educăm?

IERTAREA

LA GRĂDINIȚĂ

2. A fi în pantofii altuia

Această activitate poate fi distractivă și prezintă o analogie foarte potrivită pentru iertare. Veți avea nevoie de o pereche veche de pantofi, mai mari cu câteva numere pentru a fi purtată corect de un copil. Rugați-i pe copiii din sala de grupă să-și pună pantofii și apoi să se plimbe prin cameră în ei.

Explicați că pantofii nu li se potrivesc pentru că toți suntem diferiți și lucrurile care funcționează pentru o persoană s-ar putea să nu funcționeze pentru alta. Nu ar trebui să fim supărați când cineva face ceva ce nu ne place, pentru că acea persoană poate să nu știe că ne supără.

Nu putem merge în pantofii altor persoane, așa cum nici alte persoane nu vor putea să umble în pantofii noștri. Dar împreună, și cu iertare, putem învăța să acceptăm diferențele acelor persoane, iar ele pot învăța să înțeleagă de ce ne-am supărat.

UNDE/
CUM
educăm?

IERTAREA

LA GRĂDINIȚĂ

3. A învăța despre dragoste

A învăța despre iubire înseamnă să înveți că trebuie să-i ierți pe cei de care îți pasă. Când un membru al familiei sau un coleg de clasă se supără pe unul dintre copii, după ce aceștia l-au iertat, ei nu mai păstrează ranchiună și nu încetează să îl iubească; astfel, iertându-l, merg mai departe. În cele din urmă, toată lumea învață o lecție dintr-un conflict care a avut loc, dar conflictul nu divide membrii familiei sau colegii de școală. A-i ierta pe ceilalți este o parte importantă a iubirii lor și este ceva ce fiecare copil ar trebui să învețe.

Activitățile despre iertare, generozitate și respect îi vor ajuta pe preșcolari să interacționeze mai pașnic, să accepte mai ușor defectele celorlalți și să învețe să empatizeze cu ceilalți într-o manieră productivă.

UNDE/
CUM
educăm?

LA GRĂDINIȚĂ

IERTAREA

4. Ce exprimă inima ta?

O activitate care se poate realiza la orice nivel preșcolar – grupa mică (cu sprijin), mijlocie, mare , Copiii sunt solicitați să răspundă despre modul în care se simt, ce emoții trăiesc fie în acel moment, fie se face referire la un anumit moment sau la o anumită situație, întâmplare, personaj ori persoană, caz în care discutăm despre exprimarea sentimentelor față de situația sau persoana respectivă. După exprimarea verbală a copiilor, se vor distribui acestora cartonașe confecționate din carton roșu laminat, reprezentând inimioare. Ei vor reprezenta grafic, cu carioca, expresia facială a inimioarei, redând emoția sau, după caz, sentimentul exprimat verbal. Astfel, vom obține o inimioară veselă, tristă ori una furioasă.

Un alt exercițiu, doar pentru grupele mijlocie și mare, folosind aceleași inimioare din carton laminat, însă doar cu fețe zâmbitoare, poate să pornească de la identificarea, prin întrebările deschise ale educatoarei, a unei emoții/sentiment care exprimă o stare negativă a copilului.

UNDE
CUM
educăm?

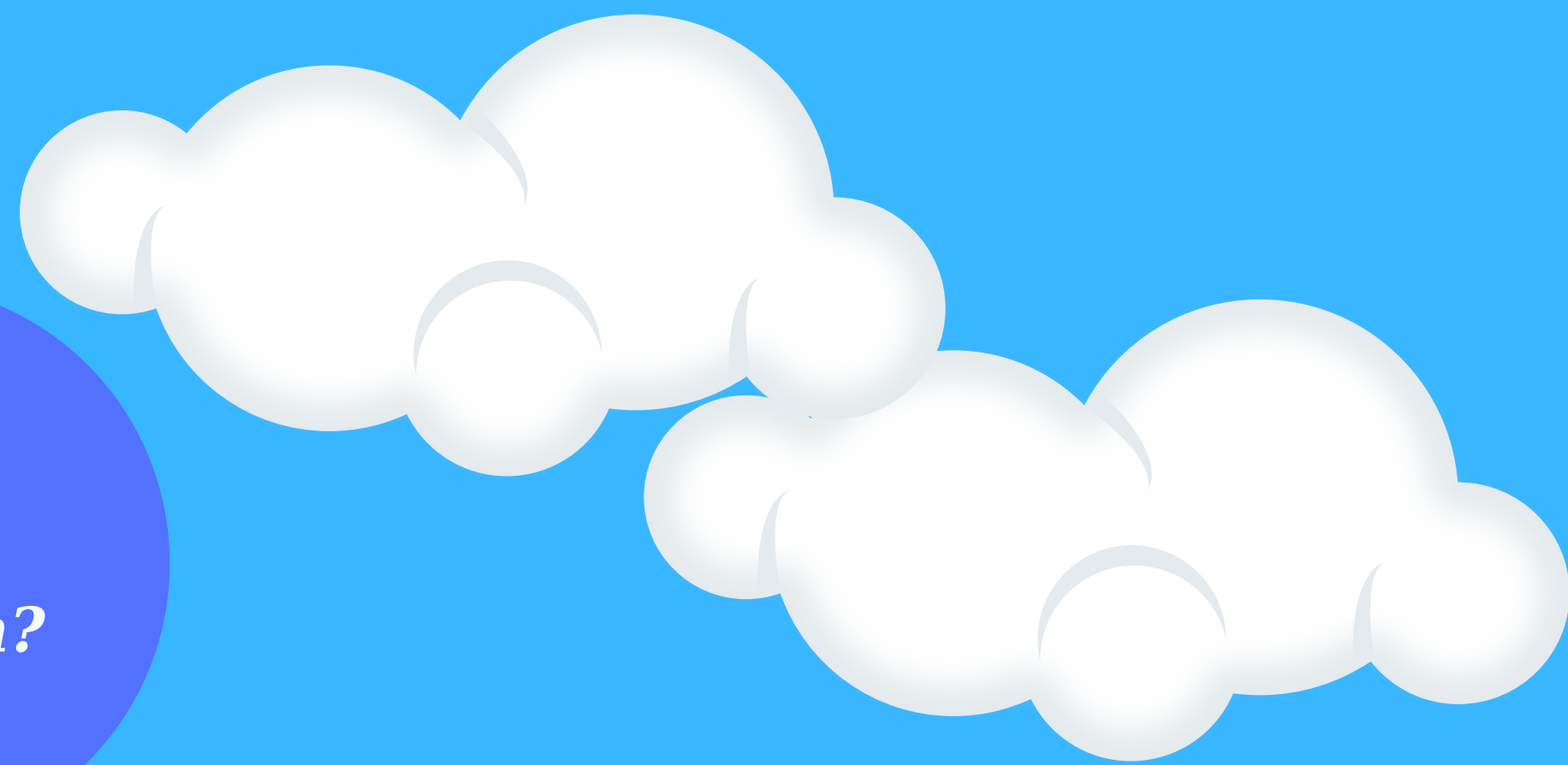
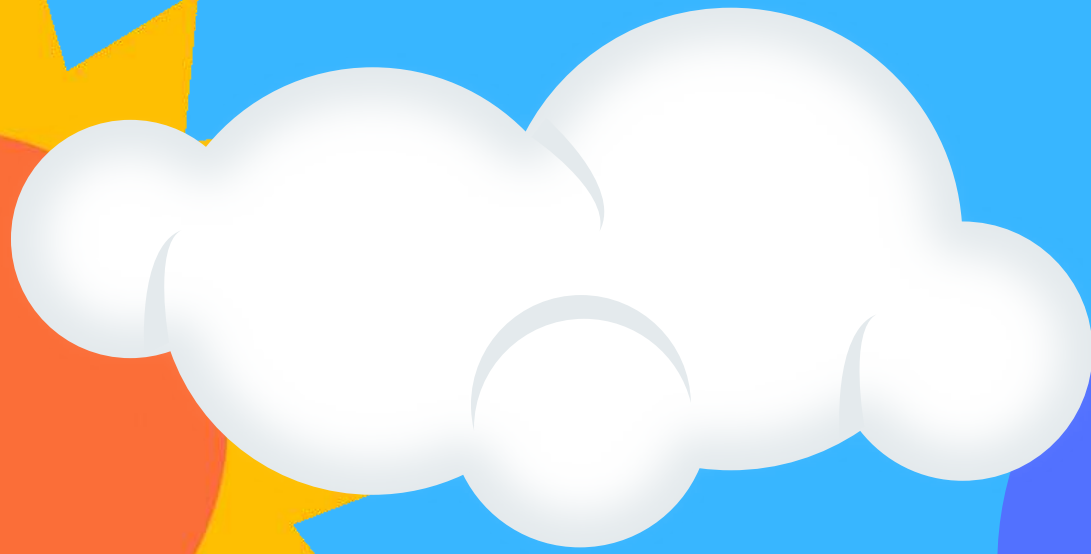
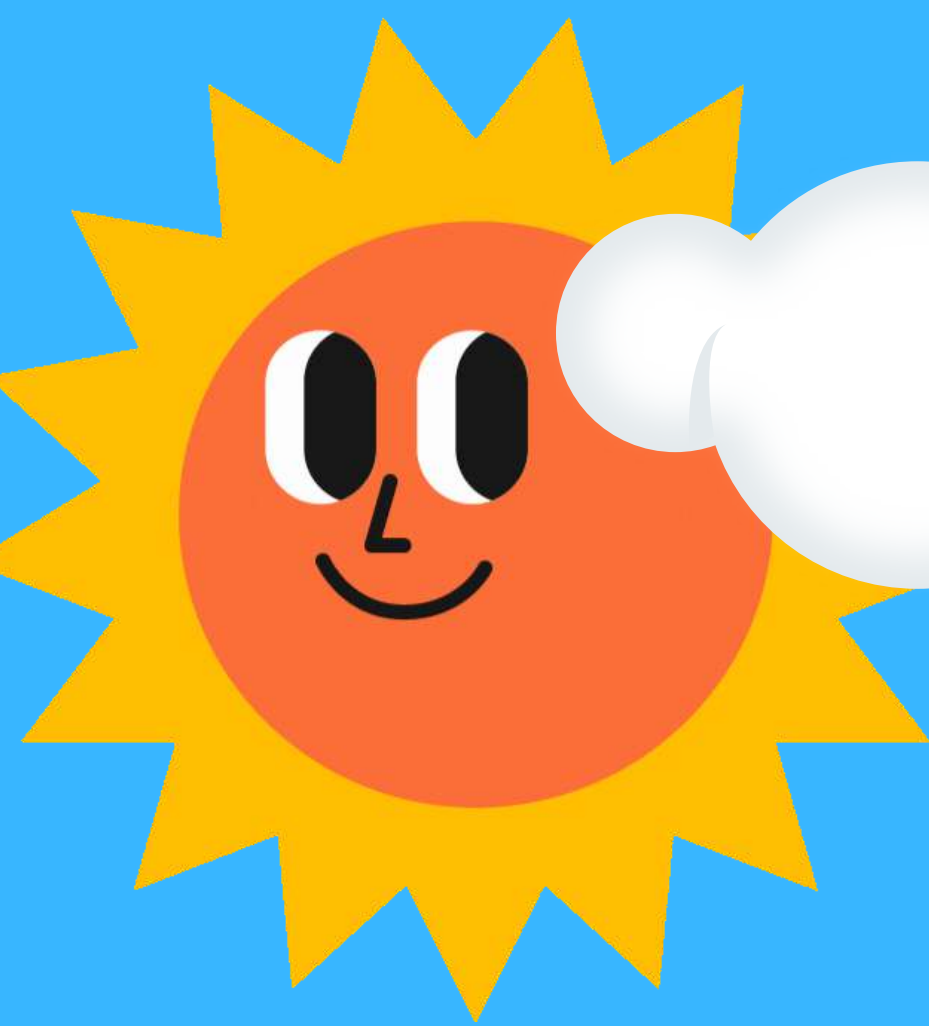
IERTAREA

LA GRĂDINIȚĂ

4. Ce exprimă inima ta?

Ex: Educatoarea va explica celor mici că inimioara îi reprezintă pe părinții lor, apoi va face referire la un moment în care au încălcat regulile impuse de familie și pedeapsa primită din partea părinților – refuzul adunării jucăriilor din camera lor, după ce s-au jucat cu ele.

Întrebare: „Cum credeți că s-au simțit părinții voștri când ați refuzat să adunați jucăriile?” Copiii vor identifica emoția și o vor exprima verbal, ulterior desenând pe inimioară o pată. Educatoarea va continua discuția cu cei mici în aceeași manieră, oferind exemple de situații ipotetice în care copiii ar fi încălcat anumite reguli stabilite în familie, soliciidându-li-se să redea grafic, pe inimioare, câte o pată pentru fiecare faptă în care nu și-au ascultat părinții. Ulterior, educatoarea va face referire la momentul în care copiii își cer iertare pentru fiecare moment în care se presupune că și-au supărat părinții și, treptat, vor șterge câte o pată, inimioarele rămânând la fel cum au fost inițial, vesele și zâmbitoare.

CE
educăm?

RĂBDAREA

A-mi accepta o situație dificilă fără a-mi proiecta un termen final pentru curmarea ei.

Sursa: <https://characterfirst.ro/49-trasaturi-de-caracter/>

ÎN FAMILIE - Sfaturi pentru părinți

UNDE/
CUM
educăm?

RĂBDAREA

Mulți copii se luptă cu răbdarea. Am putea spune că și mulți adulți. Faptul că doriți să-l învățați pe copilul dumneavoastră să aibă răbdare este deja un pas înainte în dezvoltarea sa. În timp ce îl învățați pe copilul să aibă răbdare abilitatea dumneavoastră de a avea răbdare va crește în același timp!

Cum combatem **satisfacția instantanee**? Satisfacția instantanee caracterizează societatea actuală, fapt datorat în special tehnologiei. Așteptarea nu este inclusă în progresele tehnologice. Dacă ne gândim doar la emisiunile de divertisment, copiii nu mai trebuie să aștepte emisiunea lor zilnică preferată. Părinții lor o pot descărca de pe telefoane oriunde și oricând. Prin urmare, cu cât tehnologia evoluează, cel puțin din punctul de vedere al gradului de rapiditate cu care sunt efectuate sarcinile programate/comandate, cu atât răbdarea noastră în realizarea sarcinilor, executarea anumitor mișcări etc., scade.

ÎN FAMILIE - Sfaturi pentru părinți

UNDE/
CUM
educăm?

RĂBDAREA

Mulți părinți se confruntă cu două situații în educarea copiilor: autocontrolul și autodisciplina. Dr. David Walsh, expert național în mass-media și influențe culturale, a pus bazele unui termen care ar reprezenta una dintre problemele răspândite în rândul tinerilor de astăzi – nu ADD/Attention Deficit Disorder/ Tulburarea privind deficitul de atenție, ci DDD /Discipline Deficit Disorder/Tulburarea privind deficitul de disciplină. (Poate mai degrabă o tulburare privind deficitul de „autodisciplină”.) Walsh acuză cultura noastră formată pe considerentele „mai mult, ușor, rapid și distractiv”.

Cum îi învățăm pe copii că există bucurie și putere în a învăța să aștepte?

Înainte de a-i iniția pe copii în arta răbdării, luați în considerare următoarele întrebări:

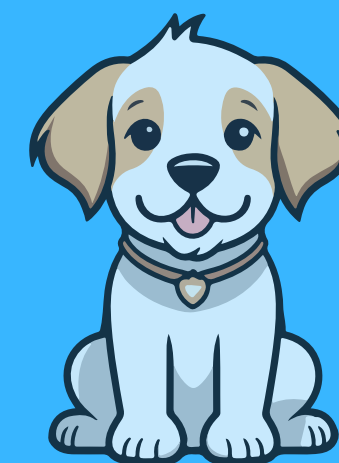
- ***Ce exemplu dau? eu, ca părinte?***
- ***Care sunt gândurile și sentimentele mele atunci când copiii mei dovedesc nerăbdare nerăbdătoare? .***
- ***Apreciez răbdarea ca pe o virtute?***

UNDE/
CUM
educăm?

RĂBDAREA

ÎN FAMILIE - Sfaturi pentru părinți

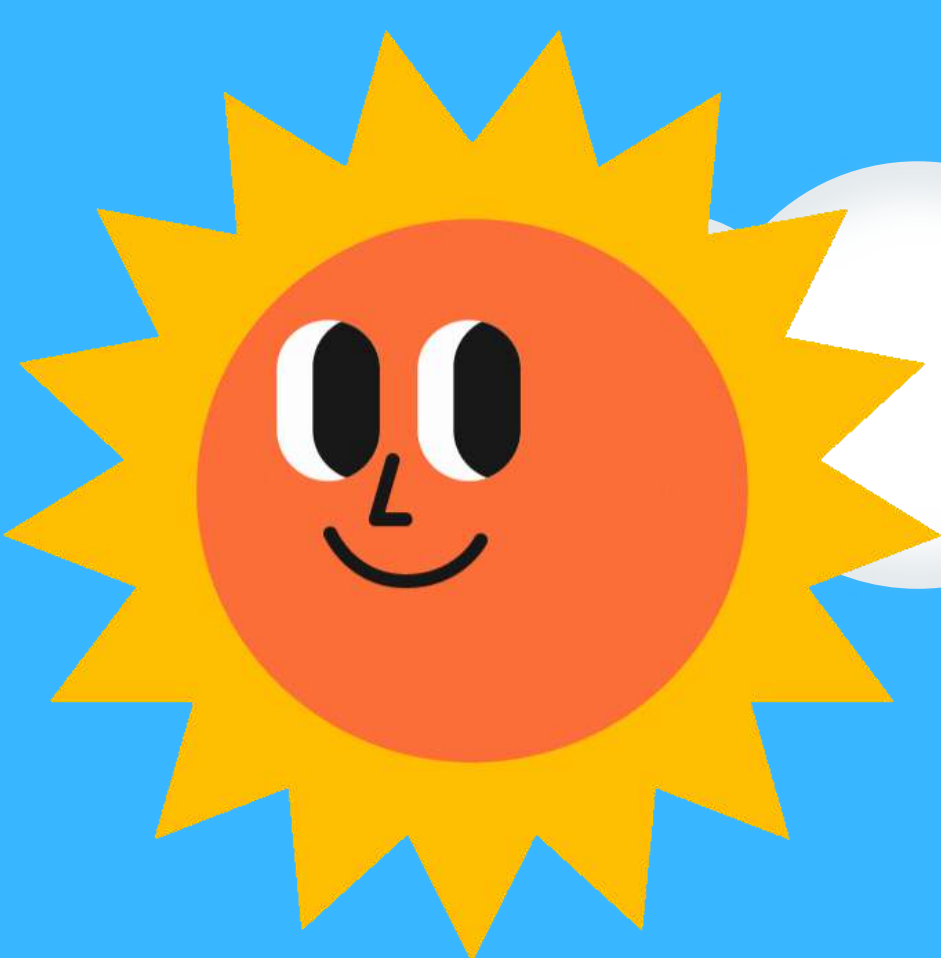

Pe măsură ce deveniți mai conștienți de dumneavoastră înșivă/însevă, cu atât mai multă răbdare veți avea în ce privește câștigarea luptei copilului dumneavoastră cu așteptarea; veți observa că veți avea foarte multe exemple de împărtășit cu cei mici din experiențele personale.

De aceea, ca popor ales al lui Dumnezeu, sfinți și iubiți cu drag, îmbrăcați-vă cu milă, bunătate, smerenie, blândețe și răbdare.

Coloseni 3:12

UNDE/
CUM
educăm?

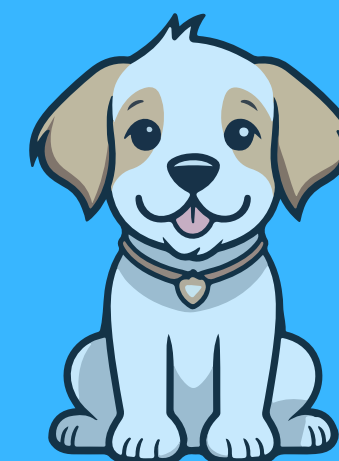
RĂBDAREA

ÎN FAMILIE - Sfaturi pentru părinți

1) Împărtășește experiența ta personală copilului tău

2) Demonstrați virtutea răbdării - două exemple:

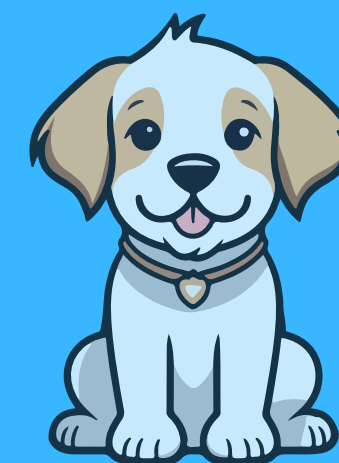
- ***Un exemplu pe termen scurt*** - Oferiți exemplul personal al momentului când stați la un rând la farmacie, de exemplu sau la medic și, în timpul așteptării, în loc să deveniți furios, vă concentrați atenția asupra unor elemente din jurul dumneavoastră sau vă faceți anumite planuri etc.
- ***Un exemplu pe termen lung*** - Oferiți exemplul plăcerii de a organiza o excursie pentru familie, excursie planificată din timp și pentru care ați pus deoparte, lunar, o anumită sumă de bani. Ar fi util implicarea copiilor în observarea sumei colectate cu o anumită frecvență, înțelegând, astfel, atât efortul depus de părinți pentru organizarea unei excursii, cât și importanța răbdării - ca virtute- în viața familiei.

UNDE/
CUM
educăm?

RĂBDAREA

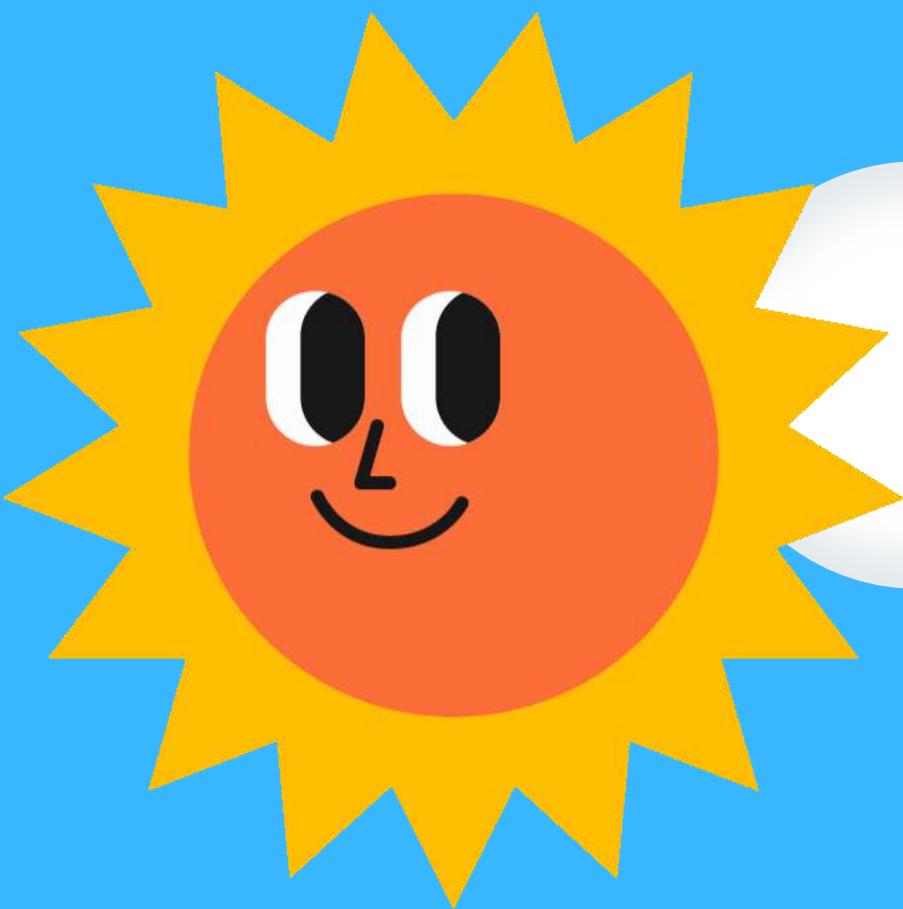

ÎN FAMILIE - Sfaturi pentru părinți

3) Depune efort pentru a atinge un scop - Pentru copiii mai mici, puteți să desenați imaginea unui obiect sau a unei activități pe care copiii și le doresc sau să imprimați imaginea unui obiect dorit de copil, realizată cu telefonul la magazin. Tăiați imaginea în bucăți, precum un joc de puzzle și acordați-le câte o piesă a imaginii de fiecare dată când aceștia îndeplinesc o responsabilitate specială. Încurajați-i, astfel, să se simtă mândri de munca lor dificilă și de așteptarea/răbdarea de care au dat dovadă!

Pentru copiii mai mari, ați putea, împreună cu ei, să îi sprijiniți să deschidă un cont bancar pentru a-și depune banii.

UNDE/
CUM/
CÂND
educăm?

RĂBDAREA

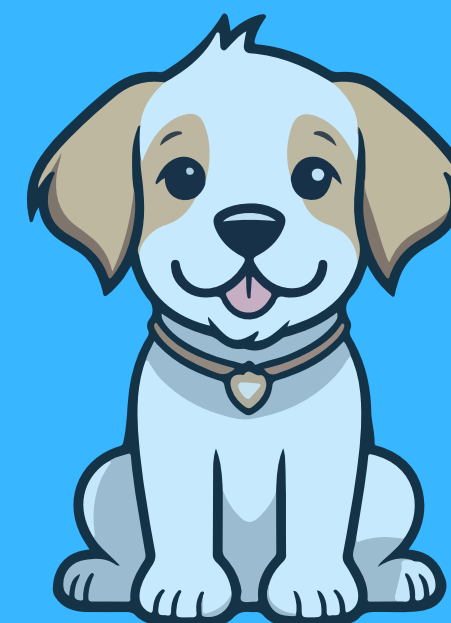
LA GRĂDINIȚĂ

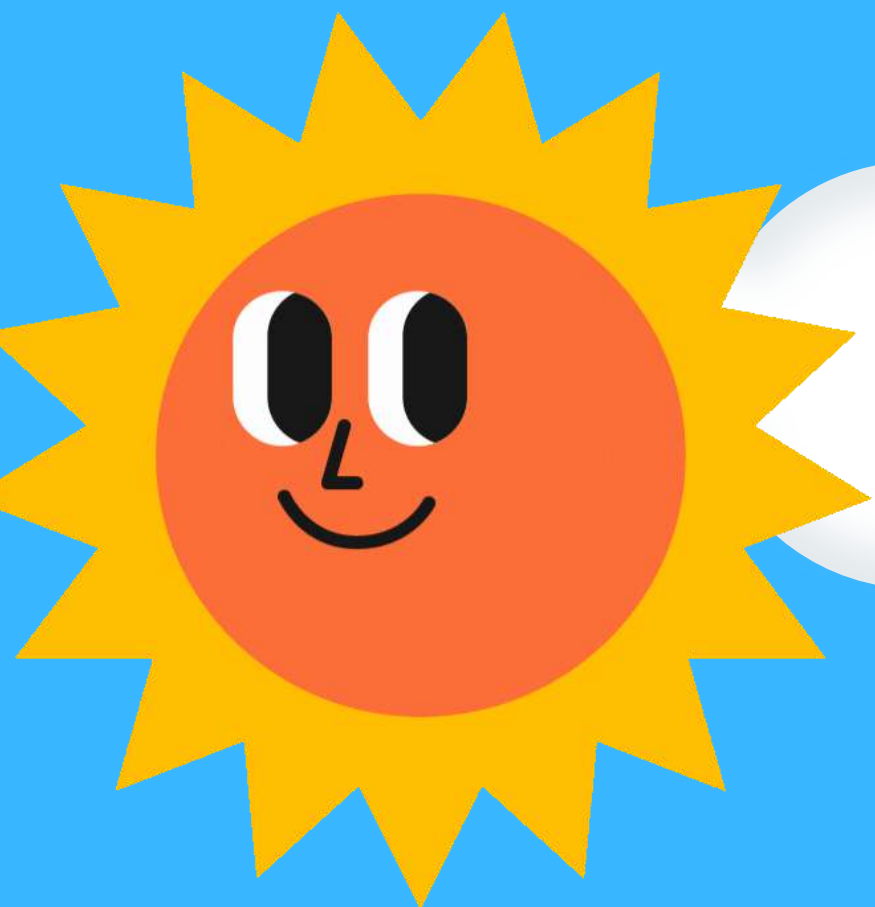
Pentru copiii de 4 ani

1) Prinde ploaia!

Atunci când plouă sau plouă mărunț, educatoarea poate să experimenteze acest exercițiu cu copiii, în afara sălii de grupă sau în sala de grupă unde fereastra se află la nivelul lor, astfel încât să poată privi afară. Un vas adânc se plasează pe pervazul ferestrei de unde poate fi observat de copii. Li se explică celor mici că trebuie să aștepte până se umple vasul cu apă de ploaie. S-ar putea să fie nerăbdători, dar este o modalitate excelentă de a-i învăța cum să aibă răbdare dacă doresc să vadă rezultatele pe care le doresc.

Sursa: <https://www.twinkl.co.id/blog/5-patience-activities-for-preschoolers>

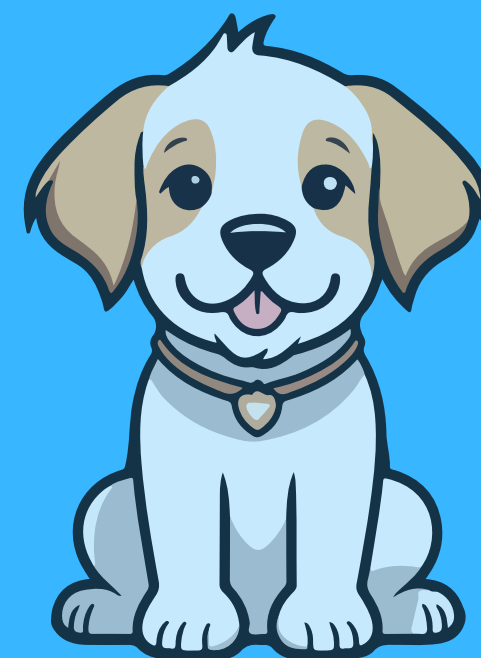
UNDE/
CUM/
CÂND
educăm?

RĂBDAREA

LA GRĂDINIȚĂ

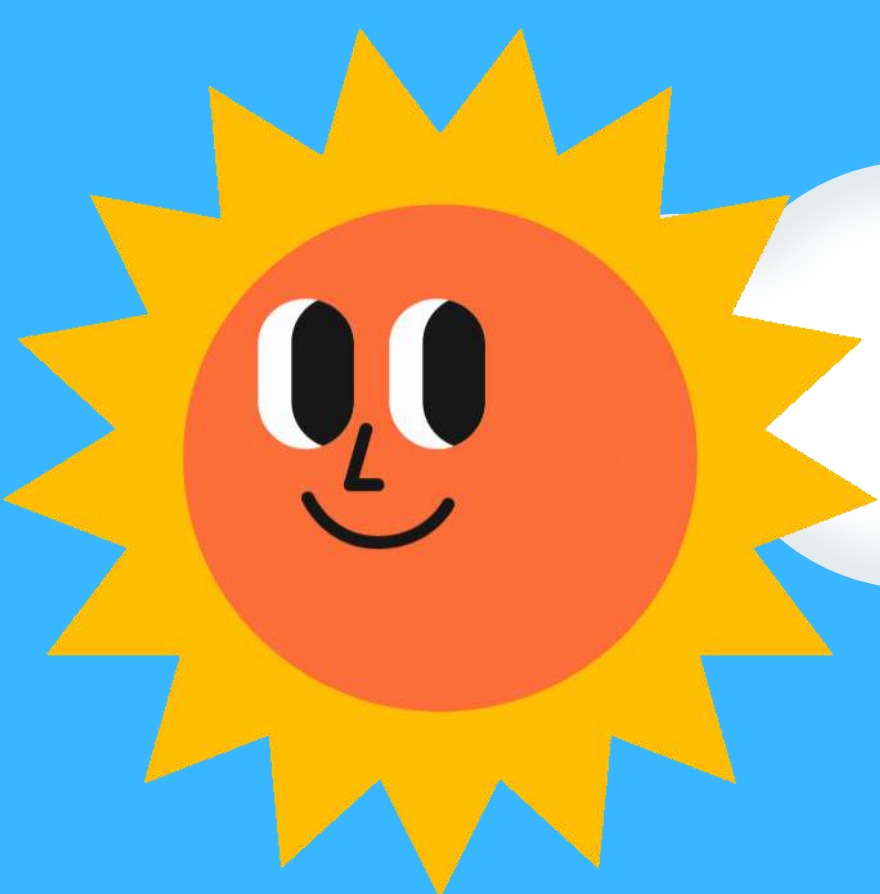
Pentru copiii de 4 ani

2) Dă mai departe cadoul!

Copiii sunt așezați în cerc, iar educatoarea oferă un pachet- cadou învelit în mai multe straturi de hârtie. Ar trebui să fie tot atâtea straturi câți copii se află în cerc sau, dacă sunt mai mulți copii, se împachetează mai multe cutii. Pe rând, fiecare copil va despacheta cutia de câte un strat, importantă fiind așteptarea pentru a vedea ce se află în interiorul pachetului. Pentru aceasta, ei vor trebui să aștepte până când ultimul strat de hârtie va fi înlăturat. Atenție la reacția copiilor! Recomand a se nota reacția fiecărui copil și a comunica aspectele părinților. Jocul se poate repeta și înregistra progresul copiilor în caietul de observații al educatoarei.

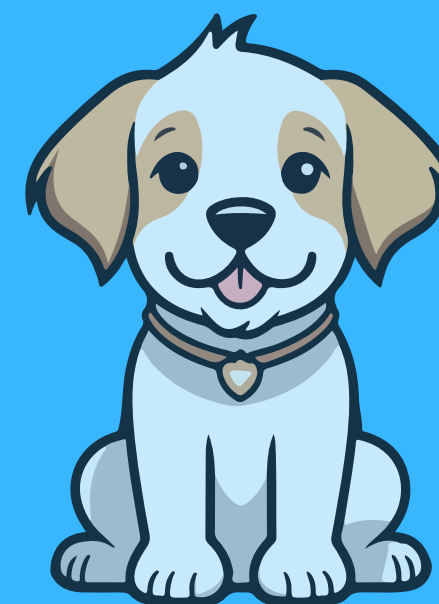
UNDE/
CUM/
CÂND
educăm?

RĂBDAREA

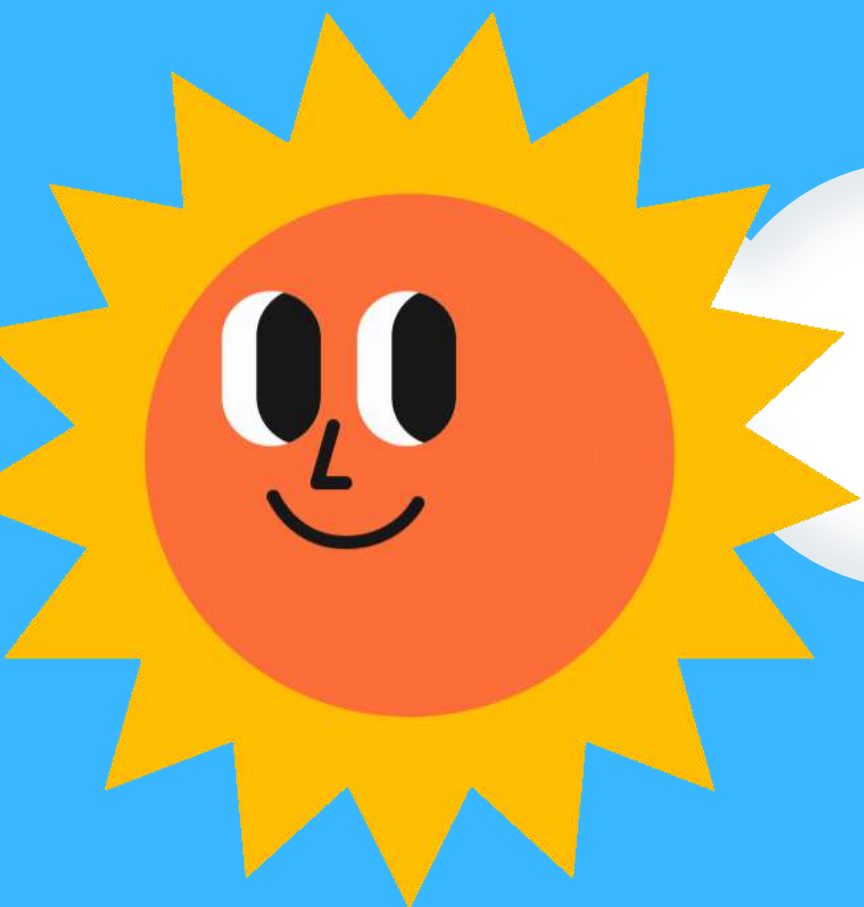
LA GRĂDINIȚĂ

Pentru copiii de 5 -6 ani

3) Traseul cu oul și lingura

Traseul cu oul așezat într-o lingură se realizează, de obicei, sub formă de cursă. Educatoarea expilcă și demonstrează copiilor jocul de probă – parcurgerea, prin mers, a unui traseu, de la linia de start până la linia de sosire, cu mare atenție pentru a nu sparge oul. La finalul cursei, se va accentua faptul că mersul încet și cu atenție le-a permis copiilor să finalizeze jocul fără a sparge oul. De asemenea, copiii vor fi întrebați despre modul în care s-au simțit deplasându-se încet, în ciuda faptului că își doreau să ajungă la linia de sosire cât mai repede. Aceasta este o activitate grozavă pentru copiii de la 5 ani în sus.

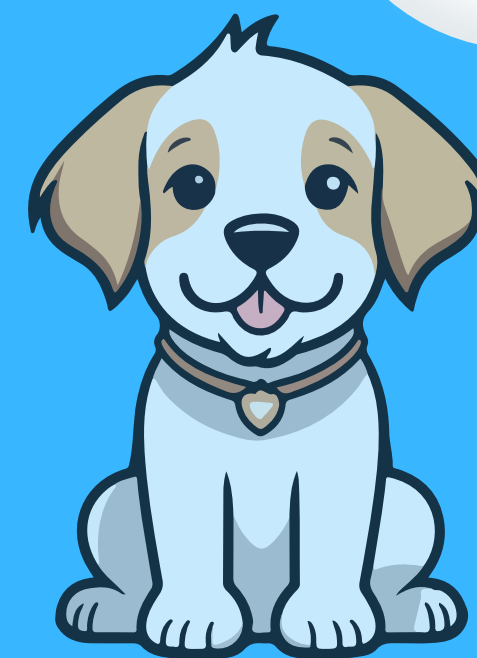
UNDE/
CUM/
CÂND
educăm?

RĂBDAREA

LA GRĂDINIȚĂ

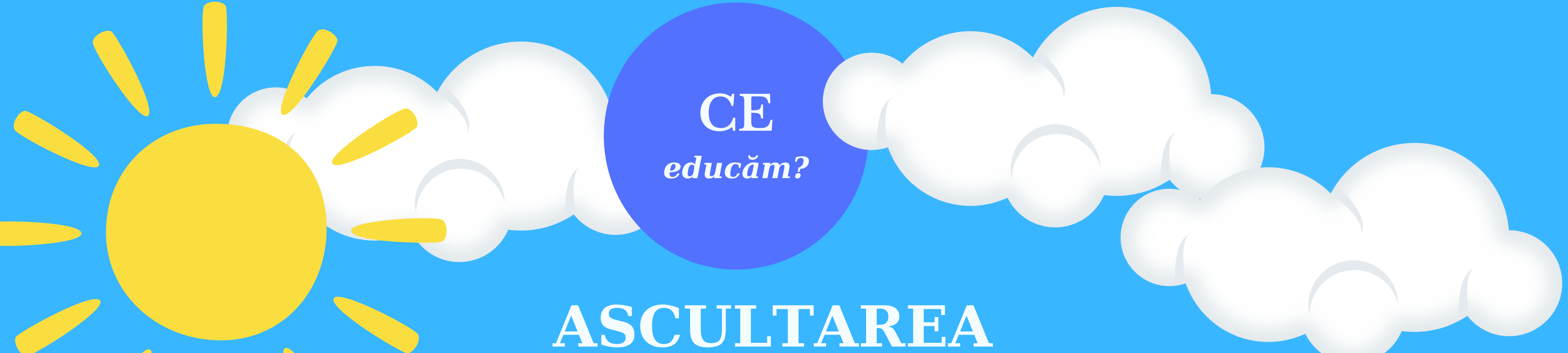
Pentru copiii de 5-6 ani

4) Construiți un terariu

Efectuarea oricărei activități care necesită urmărirea creșterii /dezvoltării unui lucru este o modalitate excelentă de a dezvolta răbdarea copilului. Un terariu este un ecosistem sigilabil pe care copilul îl poate realiza. Trebuie să aștepte ca plantele să crească, astfel că, cu siguranță, le va testa răbdarea. Educatoarea va discuta cu copiii despre importanța așteptării, mai ales pentru ca lucrurile să crească.

Un exercițiu similar este cel referitor la **grădinărit** – fiind nevoie de un spațiu verde amenajat în sala de grupă pentru a putea observa creșterea plantelor plantate/semințelor semănate de copii, cu sprijinul educatoarei. Acestea se vor uda zilnic de către cei mici, responsabilitatea lor fiind cu atât mai mare cu cât vor fi implicați direct în activitate.

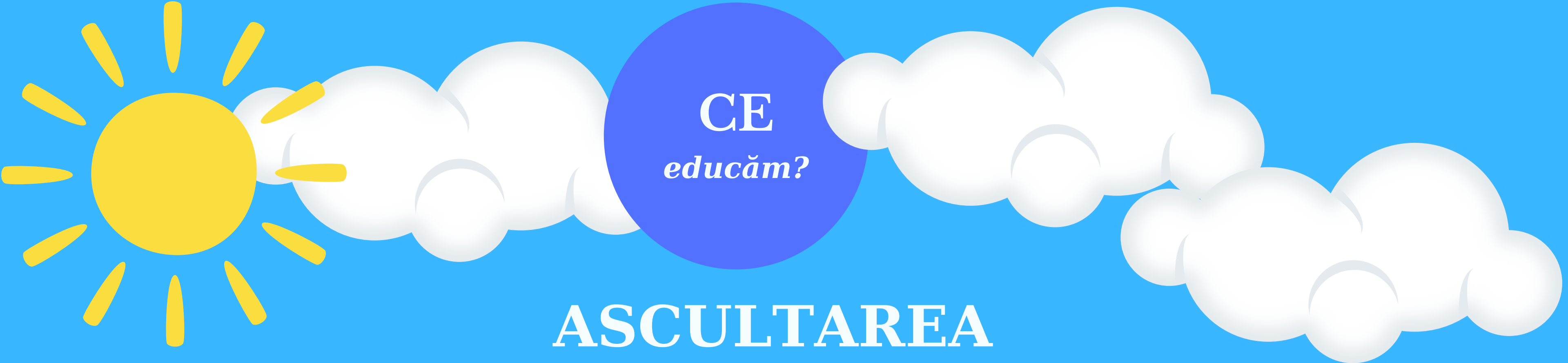
CE
educăm?

ASCULTAREA

A îndeplini cu bucurie cerințele și dorințele celor ce sunt responsabili pentru mine

Sursa: <https://characterfirst.ro/49-trasaturi-de-caracter>

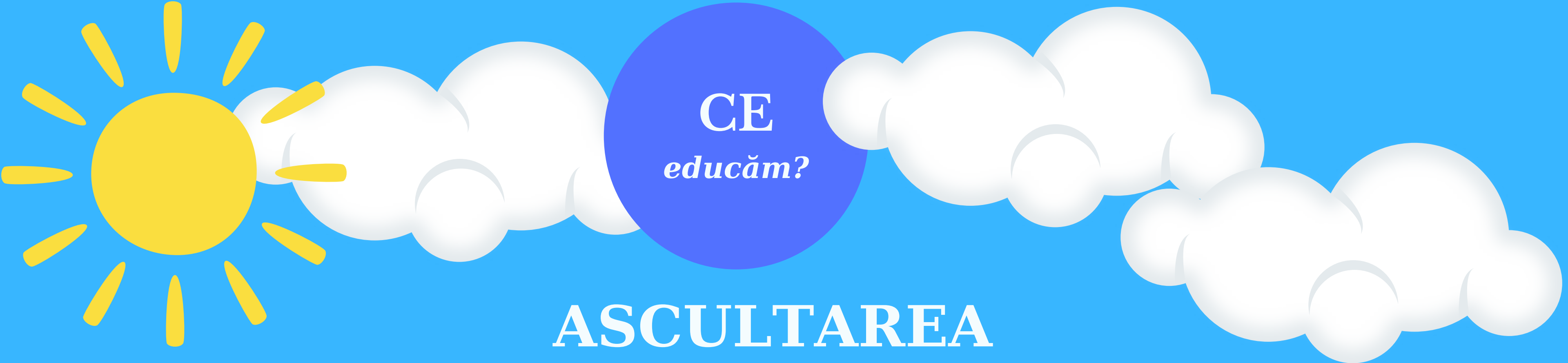

ASCULTAREA

Educarea ascultării în rândul copiilor preșcolari este un aspect extrem de important în dezvoltarea acestora. Este esențial ca micuții să învețe să asculte și să respecte regulile stabilite de adulți, deoarece acest lucru le va forma bazele pentru comportamentul lor viitor. Pentru a încuraja ascultarea în rândul copiilor preșcolari, este important să stabilim reguli clare și consistente, să le explicăm copiilor motivele pentru care aceste reguli sunt importante și să le oferim exemple de comportament adecvat. De asemenea, este crucial să folosim un limbaj pozitiv și constructiv atunci când comunicăm cu copiii și să le oferim laude și recunoaștere atunci când aceștia respectă regulile.

CE
educăm?

ASCULTAREA

În educarea ascultării, este important să fim consecvenți și să nu renunțăm la reguli sau să facem excepții atunci când copiii nu le respectă. Trebuie să le arătăm copiilor că există consecințe pentru nerespectarea regulilor și să le oferim alternative și strategii pentru a-și exprima dorințele și emoțiile în mod sănătos.

În final, educația ascultării în rândul copiilor preșcolari este un proces continuu și care necesită răbdare, implicare și consecvență din partea adulților. Prin crearea unui mediu stimulat și prin oferirea de exemple pozitive, putem ajuta copiii să învețe să asculte, să respecte regulile și să se dezvolte într-un mod sănătos și echilibrat.

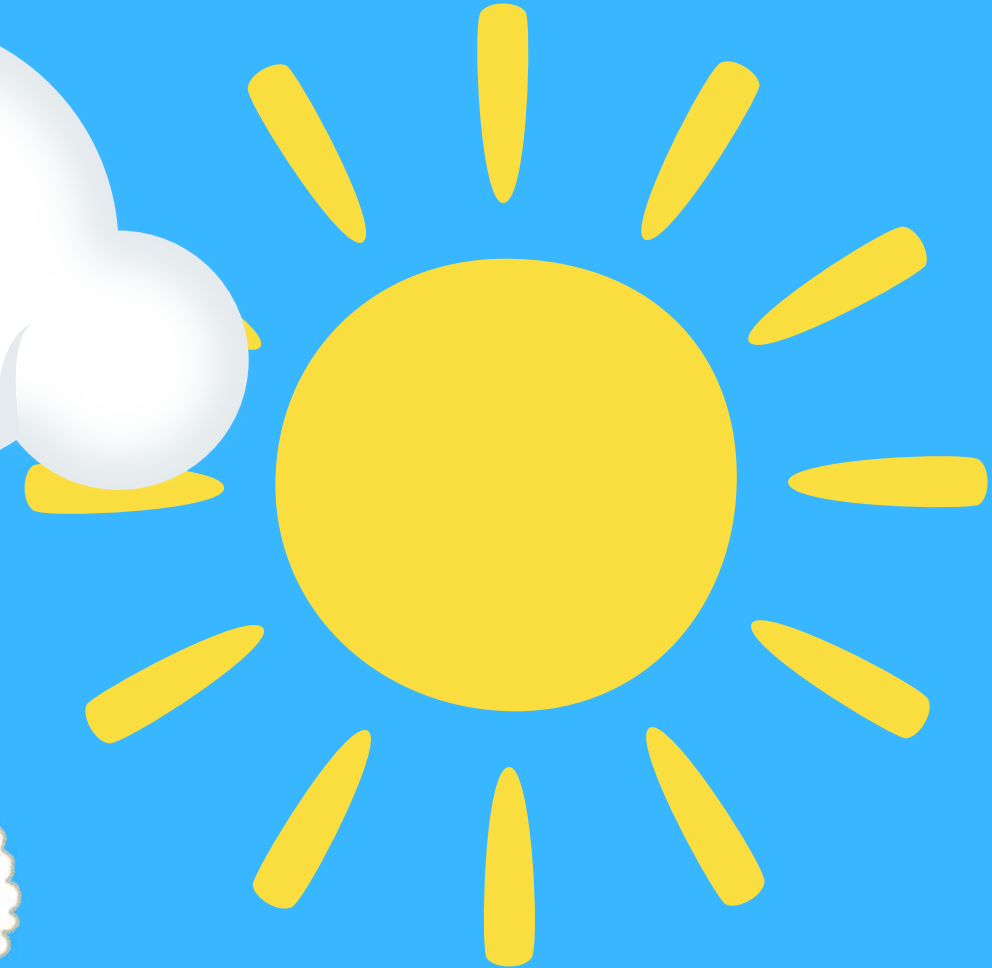

UNDE/
CUM/
CÂND
educăm?

ASCULTAREA

LA GRĂDINIȚĂ ȘI ÎN FAMILIE

Jocurile despre „lectia” ascultării pot face învățarea distractivă. **Aceste jocuri se pot transpune eficient în viața reală.** Este important a se purta o mică discuție cu copiii despre ascultare după ce vor fi finalizate jocurile.

1. Simon spune (preluat de pe <https://jocuripentrucopiiimarisimici.blogspot.com/2011/04/simon-spune.html>)

- **Vârsta jucătorilor** - De la 5 ani în sus
- **Numărul copiilor** - Jocul se joacă cu de la 3 jucători în sus.
- **Obiective:** jucătorii își dezvoltă spiritul de atenție, învață să respecte reguli, își dezvoltă imaginația
- **Cum se joacă "Simon spune":** Se alege dintre jucători o persoana care va fi Simon. Simon va trebui să le spună celorlalți ce să facă. Ceilalți trebuie să facă ce spune acesta doar dacă acesta spune corect: " Simon spune să săriți!"; "Simon spune să dansați"; "Simon spune să nu vă mișcați!", etc. Însă dacă va spune doar: " Săriți!" ; sau "Dansați", fără "Simon spune..." atunci ceilalți nu trebuie să execute. Au voie să greșescă doar de trei ori.

UNDE/
CUM/
CÂND
educăm?

ASCULTAREA

LA GRĂDINIȚĂ ȘI ÎN FAMILIE

2. Mother, may I..?/Mama, po să...?

Mother May I (uneori numit Captain May I) este un joc ușor și distractiv pentru copiii de toate vârstele. Jocul este, de obicei, jucat cu copii mici, dar poate fi un joc grozav și pentru întreaga familie. Jocul este recomandat în general copiilor cu vârsta cuprinsă între 4 și 9 ani.

Se formează un grup de copii, își aleg „mama”, iar acest copil va fi așezat la aproximativ 3–6 metri distanță de toți ceilalți.

Copiii vor adresa, pe rând, întrebări mamei, care încep cu „Mama, pot să...?”, cu scopul de a ajunge la mamă. De ex: Un copil ar putea întreba: „Mamă, pot să fac trei pași înainte?” Dacă un copil uită să spună „Mamă pot” înainte de întrebare, copilul trebuie să se întoarcă la linia de start.

Jocul este uneori numit „Captain May I”, cuvântul *mamă* înlocuit cu cuvântul *căpitan*. Dacă „mama” este un băiat, se poate folosi cuvântul *căpitan*, iar copiii pot fi numiți „membri ai echipajului”.

UNDE/
CUM/
CÂND
educăm?

ASCULTAREA

LA GRĂDINIȚĂ ȘI ÎN FAMILIE

2. MOTHER, MAY I? / MAMA, POT SĂ..?

Mother May I (uneori numit Captain May I) este un joc ușor și distractiv pentru copiii de toate vârstele. Jocul este, de obicei, jucat cu copii mici, dar poate fi un joc grozav și pentru întreaga familie. Jocul este recomandat în general copiilor cu vârsta cuprinsă între 4 și 9 ani.

Se formează un grup de copii, își aleg „mama”, iar acest copil va fi așezat la aproximativ 3–6 metri distanță de toți ceilalți.

Copiii vor adresa, pe rând, întrebări mamei, care încep cu „Mama, pot să...?”, cu scopul de a ajunge la mamă. De ex: Un copil ar putea întreba: „Mamă, pot să fac trei pași înainte?” Dacă un copil uită să spună „Mamă pot” înainte de întrebare, copilul trebuie să se întoarcă la linia de start.

Jocul este uneori numit „Captain May I”, cuvântul *mamă* înlocuit cu cuvântul *căpitan*. Dacă „mama” este un băiat, se poate folosi cuvântul *căpitan*, iar copiii pot fi numiți „membri ai echipajului”.

UNDE/
CUM/
CÂND
educăm?

ASCULTAREA

LA GRĂDINIȚĂ ȘI ÎN FAMILIE

3. Da, mama!

Jocul este simplu și eficient și se poate juca afară sau înăuntru. Pentru început, copiii aleargă, iar atunci când educatoarea le strigă numele, ei vor „îngheța” și vor răspunde: „Da, mami?” Apoi, li se dă o comandă de genul „Stai pe iarbă!” sau „Ia o frunză și adu-mi-o”. Următorul răspuns al copiilor trebuie să fie „Da, mami!”. Complicarea jocului se poate realiza prin executarea cât mai rapidă a sarcinilor, la comanda „mamei”, explicându-li-se copiilor faptul că este important să reacționăm rapid atunci când un adult ne solicită să îl ajutăm într-o anumită sarcină.

Jocul consolidează, în comportamentul copiilor, ideea de ascultare a părinților sau a adulților, în general, cel puțin prin repetarea expresiei „Da, mami!” / „Da, tati!” / „Da, bunica!” etc.

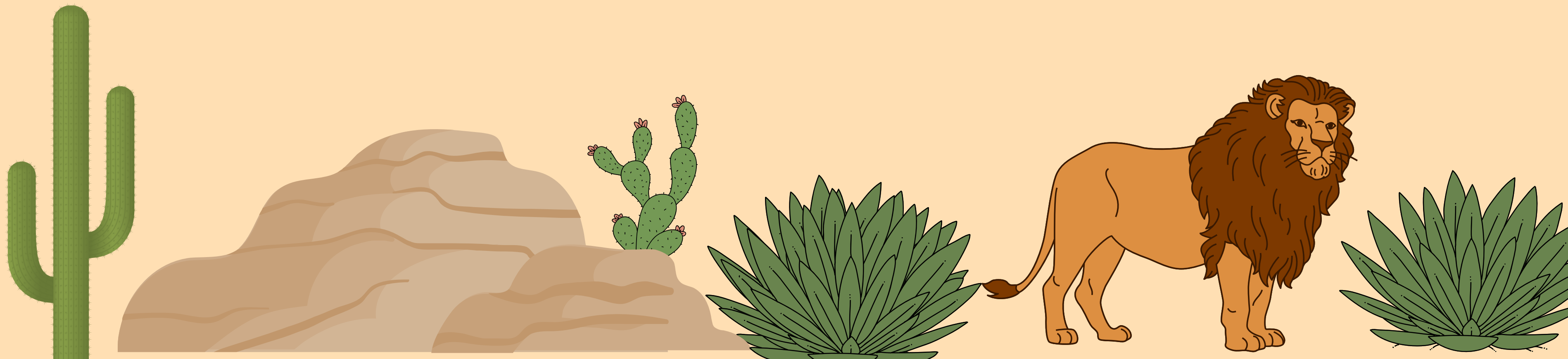
Sursa: <https://meaningfulmama.com/day-4-tip-of-day-yes-mommy.html>

CURAJUL

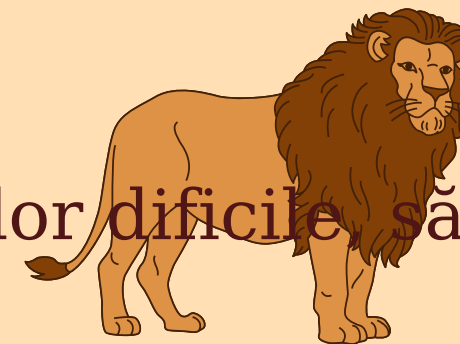
Încrederea că ceea ce am de spus sau de făcut este adevărat, drept și just.

Sursa: <https://characterfirst.ro/49-trasaturi-de-caracter>

Curajul este o calitate care îi ajută pe copii să facă față situațiilor dificile, să se ridice în fața fricilor și să-și depășească limitele.

Pentru a educa curajul în rândul copiii mici, este important să le oferim sprijin și încurajare pentru a încerca lucruri noi și pentru a depăși obstacolele. Este important să le demonstrăm copiilor că pot avea succes și că pot depăși fricile lor, prin încurajări, prietenie și susținere.

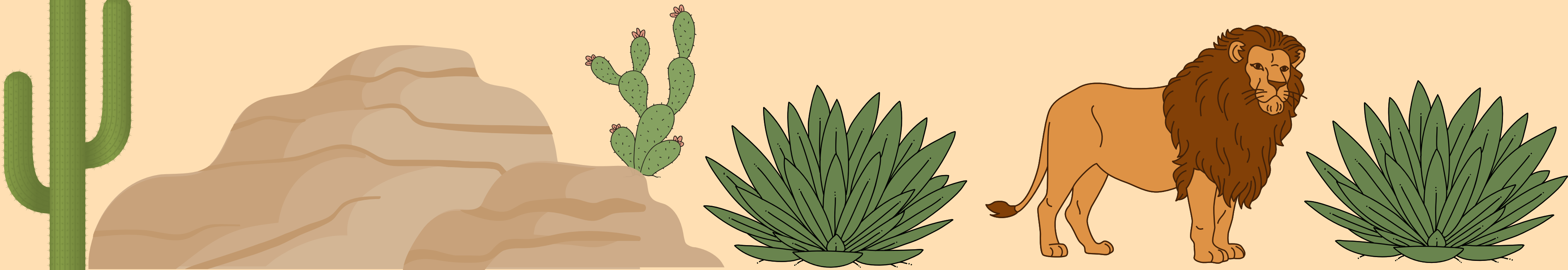
Jocurile și activitățile de grup sunt o modalitate excelentă de a le oferi copiilor preșcolari oportunități de a-și dezvolta curajul. Aceste activități le oferă șansa de a face față provocărilor și de a învăța să-și depășească limitele. De asemenea, este important să le oferim copiilor modele pozitive de curaj, cum ar fi personaje de povești sau persoane din viața reală care au făcut fapte curajoase.

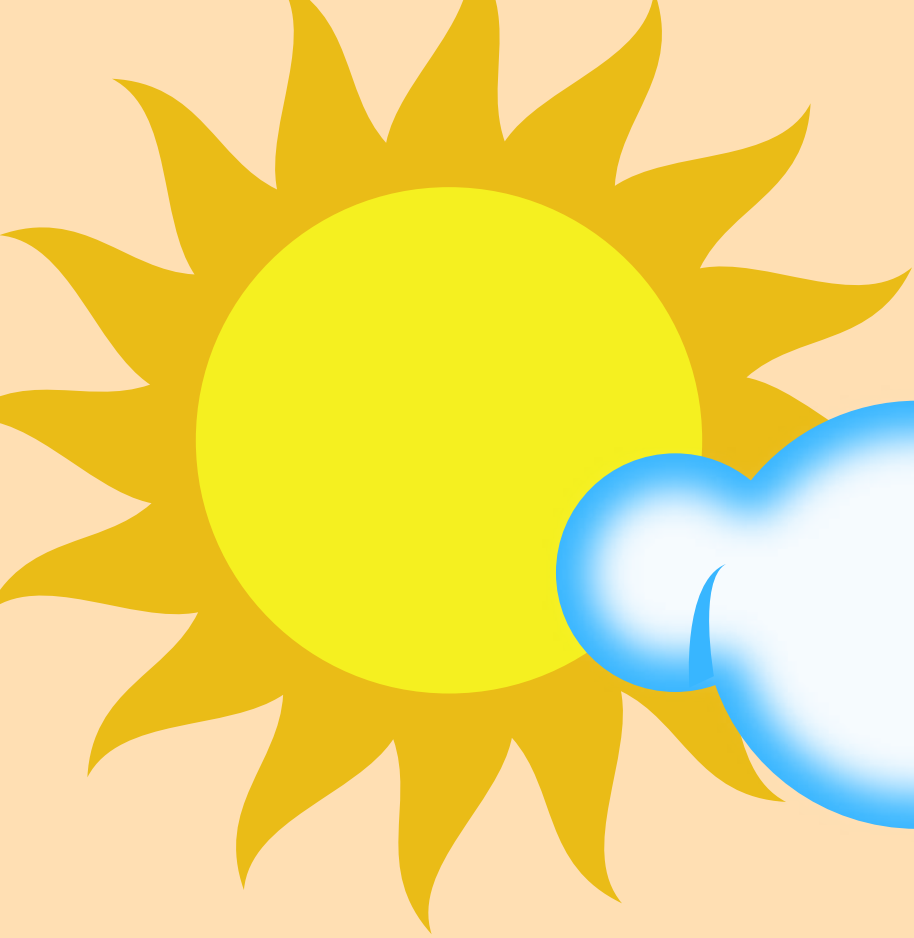
În plus, este important să îi învățăm pe copiii să-și exprime emoțiile și să-și gestioneze fricile. Prin discuții deschise și înțeleghătoare, îi putem ajuta pe copii să înțeleagă și să-și depășească fricile, astfel încât să devină mai curajoși și mai încrezători în ei înșiși.

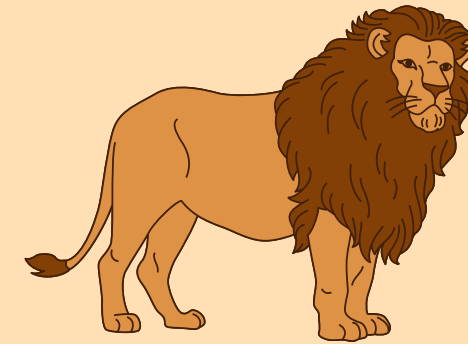
CURAJUL

Educarea curajului în rândul copiilor preșcolari nu ar trebui să fie o sarcină dificilă. Prin sprijin, încurajare și exemple pozitive, putem contribui la dezvoltarea unei generații de copii curajoși, încrezători și pregătiți să facă față provocărilor vieții.

CURAJUL

LA GRĂDINIȚĂ

- Încurajarea elevilor de a-și asuma riscuri și de a încerca lucruri noi.
- Crearea unui mediu de clasă sigur și de susținere care încurajează comunicarea deschisă și încrederea.
- Predarea abilităților de rezolvare a problemelor și gândire critică.
- Oferirea de oportunități de reflecție și autoevaluare.

